

‘Beeld van kloof klopt niet meer’

Broederlijk Delen lanceert nieuwe slagzin en heeft voortaan evenzeer oog voor eigen land

- ▶ Overall in de wereld neemt ongelijkheid toe
- ▶ Oude naam blijft nog wel de lading dekken
- ▶ Subsidiërende overheid wil aantal actielanden fors inperken

Erik DE SMET

Tot iedereen mee is, zo luidt de nieuwe slagzin van Broederlijk Delen. De vorige slagzin *Omdat het Zuiden plannen heeft* legde naar verluidt het accent te eenzijdig op het Zuiden en dat moest dus aangepast aan de veranderende realiteit. Voortaan moeten we de rijkdom van de aarde broederlijk met elkaar delen tot iedereen, dus armen in het Zuiden zowel als in het Noorden, mee zijn met de ontwikkelingstrein en mee zijn met de nieuwe opdracht die de vastenactie zichzelf oplegt.

De nieuwe slagzin en het bijbehorende nieuwe logo probeert Broederlijk Delen op een speelse manier tot bij het grote publiek te krijgen. Dat doet het via de provocerend getitelde website www.wegmetbroederlijkdelen.be, waar je kunt gokken hoe lang er nog ongelijkheid zal bestaan. Zodra die uit de wereld is geholpen, kan Broederlijk Delen er namelijk mee kappen.

„Het klassieke beeld van de gapende kloof tussen Noord en Zuid is achterhaald”, legt directeur van Broederlijk Delen Lieve Herijgers uit. „We zitten met z’n allen in hetzelfde schuitje. De klimaatkwesitie bijvoorbeeld stopt niet aan de grenzen en kun je onmogelijk aanpakken met maatregelen in één of zelfs in meerdere landen. Bovendien

neemt de ongelijkheid overal in de wereld toe en zijn in het Zuiden zowel als in het Noorden dezelfde mechanismen van uitsluiting aan het werk. Het heersende economische model van almaar meer materiële groei houdt geen rekening met de draagkracht van de aarde. Er is nood aan een mondiaal alternatief. Daarom willen we het bij Broederlijk Delen voortaan ook hebben over de ongelijkheid overal in de wereld en over onze manier van leven in het Noorden.”

Op de keper beschouwd werkte Broederlijk Delen de voorbije jaren al vanuit die zienswijze. Boeren uit het Zuiden komen al langer op bezoek bij Belgische landbouwers die anders willen boeren en een deel van de fondsen besteedt Broederlijk Delen al geruime tijd aan de promotie van een andere levensstijl bij ons. Meer dan in het verleden wil het groepen en organisaties met gelijkaardige streefdoelen betrekken bij zijn werking.

„Wij dromen van een intense samenwerking met organisaties met een verwante visie”

Lieve Herijgers: „Organisaties met verwante visie zoals Welzijnzorg of ORBIT, voorheen Kerkwerk Multicultureel Samenleven, zijn voor ons uitgelezen partners. Wij dromen alvast van een intensere samenwerking met hen. In de parochies delen we al dezelfde, helaas krimpende, achterban.”

Broederlijk Delen evolueert mee met zijn publiek. Op het jaarlijkse Wereldkamp zie je een

nieuwe, meer jeugdige achterban in actie. Jongeren aarzelen ook niet om Broederlijk Delen te kiezen als partner voor een vrijwilligersproject in het Zuiden.

De naam mag dan al wat belegen klinken, het merk Broederlijk Delen is en blijft ijzersterk. „Of zoals het communicatiebureau het stelde: als de naam Broederlijk Delen niet had bestaan, dan had het die moeten bedenken”, lacht Herijgers. „Onze naam is aantrekkelijk, omdat hij meteen de oplossing inhoudt. We moeten met z’n allen beseffen dat er maar één wereld is en dat we genoodzaakt zijn tot samenleven, delen en herverdelen. Dat duidelijk maken, is de kern van onze opdracht.”

Het vernieuwde Broederlijk Delen behoudt uitdrukkelijk de christelijke identiteit, ook al wordt in het Noorden gemikt op een zo breed mogelijk publiek en doen in het Zuiden evengoed niet-katholieke partners mee. Zo is alvast in Burkina Faso, het campagnegebied in 2017, een groot deel van de bevolking moslim. „Dialogo en verbinding zijn voor onze organisatie essentiële waarden”, zegt Lieve Herijgers. „Daarmee gaan we trouwens in op paus Franciscus’ oproep om ons als katholieken in ons engagement niet te beperken tot de eigen groep.”

De helft van Broederlijk Delens inkomsten komt voort uit private middelen zoals giften, de helft uit subsidies, vooral dan van het ministerie van Ontwikkelings-samenwerking. Maar ook daar wordt er hervormd en bespaard. Afwachten wat de toekomst brengen zal.

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

Vrijheid

„ De hedendaagse westerse mens is bang geworden van de vrijheid die zijn voorouders met bloed, zweet en tranen veroverden. We worden overspoeld door allerlei voorstellen om vrijheden in te perken en we juichen die nog toe ook. De roep om sterke leiders klinkt steeds luider en wereldwijd lopen mensen populistische achterna die krachtige maatregelen beloven, maar weinig oor hebben voor democratische inspraak en maatschappelijke verscheidenheid.

Sommige voorstellen kunnen nog gekaderd worden in onze angst voor terreur. Het gaat echter veel verder. Een liberale filosoof wil de godsdienstvrijheid afschaffen. Om de haverklap duikt de roep op om de verschillende onderwijsnetten af te schaffen en naar één net te gaan (versta: weg met het katholiek onderwijs). Wat is dat toch met onze hedendaagse angst voor vrijheid? Vertrouwen we elkaar en onszelf niet meer?

Vrijheid zou toch een van onze favoriete waarden moeten zijn. Het was al een kernwaarde van de Franse Revolutie. In de achttiende en negentiende eeuw werden grondwetten geschreven die tal van rechten en vrijheden vastlegden. Na de Tweede Wereldoorlog werd de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens opgesteld om onze vrijheden te betonen. Andere internationale en Europese verklaringen en verdragen versterkten die beweging. Vrijheid werd in het naoorlogse Europa zowat het hoogste goed.

Nochtans is vrijheid als waarde veel ouder. In de oudheid werden al vrijheden vastgelegd, zij het enkel voor de burgerij. Belangrijker voor ons is dat het christendom in wezen de godsdienst van de vrijheid is. Het Oude Testament bevat al ‘bevrijdende’ verhalen, zoals de uittocht uit Egypte onder leiding van Mozes. Het Nieuwe Testament is één groot bevrijdingsverhaal. Jezus doorbreekt de overdreven drang naar regeltjes en muggenziften van die tijd en leert mensen de bevrijdende boodschap van onvoorwaardelijke liefde kennen, van vertrouwen in God en in de medemens, van fundamentele hoop. De Bergrede leert ons niet langer de gevangene te zijn van onze dagelijkse bekommernissen, maar uit vrije wil te kiezen voor het goede.

De Kerk zondigde in haar lange geschiedenis nochtans meer dan eens tegen de vrijheidsgedachte. Regels werden soms belangrijker dan overtuiging. Het geloof werd soms met dwang verspreid en vermengd met werelds machtsstreven. Niets menselijks is de Kerk vreemd. Het is goed dat de Kerk vandaag opnieuw scherp stelt op de essentie van haar boodschap, de liefde weer centraal stelt. Waarden worden weer belangrijker dan normen. Het persoonlijke geweten wordt opgewaardeerd. Het christendom is er niet om mensen te ketenen, maar om hen fundamenteel te bevrijden.

Laten we dus weerstand bieden tegen de cultuur van wantrouwen die leidt tot almaar meer verboden en geboden. De vrijheid van godsdienst is een universeel mensenrecht, geen handelswaar waarmee men mag sjacheren omdat terroristen zich op een godsdienst beroepen. „Eenieder heeft de vrijheid om zowel in het openbaar als in zijn particuliere leven zijn godsdienst of overtuiging te belijden door het onderwijzen ervan, door praktische toepassing, door eredienst en de inachtneming van geboden en voorschriften”, zegt de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

Laten we dus onze geloofsvrijheid verdedigen en niet aanvaarden dat onze onderwijsvrijheid tot eenheidsworst wordt herleid. Onze toekomst ligt niet bij verlichte leiders die weten wat goed is voor ons, maar bij een samenleving waarin mensen zich in vrijheid mogen verenigen en hun overtuigingen openlijk kunnen verkondigen en verdedigen. Vrijheid is echt een van de christelijke kernwaarden. Niet de vrijheid om egoïstisch onze zin te doen, maar de vrijheid om een leven te kunnen kiezen van hoop, geloof en liefde.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

„Tot iedereen mee is.” Een boodschap aan de jonge generatie. © Broederlijk Delen/Lieve Van Gastel